

med 1 kr. pr. 1 000 kr.s skalaindkomst for helt at bortfalde ved skalaindkomster på 30 000 kr.

Den i § 1 fastsatte skala for andre skatteydere betyder, at grundbeløbene for ikke-forsørgere med skalaindkomster under 3 000 kr. bliver indtil 5 kr. lavere end de for skatteåret 1952—53 gældende grundbeløb. Disse nedsættelser falder fortrinsvis på ikke-forsørgere, hvis indkomster er så lave, at de for skatteåret 1952—53 er fritaget for at svare indkomstskat til staten og derfor er afskåret fra at få del i de nedsættelser af indkomstskatten, der ifølge lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1953—54 indrømmes ikke-forsørgere med lidt højere indkomster.

De foretagne ændringer i skalaerne vil medføre, at den fælleskommunale indkomstskats samlede provenu ved udskrivning med grundbeløbet for skatteåret 1953—54 bliver ca. 15 mill. kr. mindre, end tilfældet havde været, hvis de for skatteåret 1952—53 gældende skalaer var blevet anvendt også for det følgende skatteår.

I § 2 fastsættes, at statskassen til gengæld for nedsættelsen af skatteudskrivningen refunderer den fælleskommunale udligningsfond et grundbeløb på *55 mill. kr.*, der reguleres med den i henhold til bestemmelserne i § 20, stk. 1, i lov om en fælleskommunal udligningsfond fastsatte udskrivningsprocent for den fælleskommunale indkomstskat. Refusionsbeløbet på 55 mill. kr. svarer til den for skatteåret 1952—53 fastsatte refusion, 40 mill. kr., med tillæg af et beløb på 15 mill. kr. til dækning af det provenutab, der er en følge af de vedtagne yderligere skattelemper.

Lovforslaget behandlede på rigsdagen sammen med en række andre lovforslag vedrørende direkte skatter m. v. (se side 187) og henvistes som disse til et folketingsudvalg, indenfor hvilket regeringspartiernes og det radikale venstres udvalgsmedlemmer enedes om at indstille lovforslaget til vedtagelse i uændret skikkelse, mens de *socialdemokratiske* medlemmer stillede to ændringsforslag. Om disse anfører forslagsstillerne i betænkningen:

„Ændringsforslaget til § 1 går ud på at omlægge skatteskalaerne såvel for forsørgere som for ikke-forsørgere. De laveste skala-indtægter, der pålignes skat, forhøjes for forsørgere med 1 400